

lestlane tuleks, felle poolse sūda teda weaks, mis ei ole tema minu palumist täitnud? — — Vaene mees! nende mõtedega teed ja enesele ja tütarlapsele ülelobut. Tunnesid sa paremimene tema südant, kui siia siis teaksid, kuda eismest truui armastust sealt seest ükski wāgi ei jõuaks lusutada. Maledustus wōib aegalikku rahulikult magada, kui oleks juba surnuud, aga fogemata piisuksed juhtumised äratavad teda jäalle elusse. Sööd, mis ammuigi lusunud arvati, lähwad jäalle lõkendama ja wōimad rohlem palavust jünnitada, kui üks sūda fannatada jõuaks. Meedtega on lugu teistviisi, neil ei eia nii õenat tundmust südames, kui naesterahval. Aga Hans petis ülemal räägitud mõtlemisega niisamuti ije ennast. Eile mehele minemine ep oleks temal kogunist serge olnud. Ehk temal praegusel seisusel ful piisemat naisewõtmise lootust ei tobtind olla, etas ta ommetegi lootuse petuse, kui tuleksid, kes teab mis imewäed temale appi.

Übel öhtul, vaat pääwa enne Hansu lahkumist, istus ta Elsega magusel jutul, kus ta endist palumist uuendates jäalle tütarlapsele nōu andis, mehele minna ja teda unustada. Ees kuulis nūl aega tema jutu, ega lausunud sōnakest, mis Hansule mõtet kasutas, wōitu oleva saanud. Viimaks üles Els: „Löpetame jutu, armas sōber! mulei ole sellepoost midagi jubatamist tarvis, jest minu nōu on juba ammuigi peetud, mis ma pean tegema ehk jätma. Esiotsalt olen lōi lõaja ja meheleminemise mõted nii hõrgele varna otsa riiputanud, et n'ad seal minu lāte ei pea tulema. Niilaua kui meie sin põrimu peal liigume, ehk teine teisest ful laugel, peab sōbruse pael südameid meil ligi hoidma, et enne surma lahutust ei tuleks. Kirsuta aeg aegalt mulle, kui mahti saad ja igatus sind taga lühutab, — ma tahab sulle mōnelorra wästust anda. Ühte aga palun tähelse panna: armastusest meie wahel ei tohi enam jutu olla! mõted, mis sinna rajale puutuvad, uinutame unustuse sängi, aga sōbrus jääb muutmata surmani.“ Selle kindla tunnisuse wästa ei tobtind Hans pikemalt watelda.

Mis minewas aastal juba räägiti, oli *** i wallas uus noor foolmeister ammetiisse seatud, kes Mihlli kuul öpetamist alustas ja Rai suu lõpuni edasi toimetas, kus fool saareks

puhlama vandi. Peeter Möistand ja teised mõistlikud pere- mehed, felle lapsed koolis läisimad, olid foolmeistriga rahul, oga wana Pöllupap ühtepuhku foolmeistri wästanis. Tema usutunnistuse fisisad singad pigistosid tal lohe jalga, kui midagi nudist etewõeti ja tehti, mis tema silmas ilmsil näitas. Koolis oga tehti mōnda, mis seal enne ei olnud tehtud. Kui foolmeister lastele öpetas waimuliku laulusi neljal heas lel laulma, ei seisnud ful Pöllupap selle wäcta, oga foolmeister ei jäänud seal seisma, waid läks laugemale, ei üldnes lauludega, vold mōnes teistes tükides, mis wana Mihlli südant paistuma, ja teda sagedasti oksama sundisid, et taewas ise api tuleks segosid asju parandama! Jest foolmeister lastiis wohu wahel fa ilmiku laulusi lapsed laulda, jah tema läks veel laugemale ja seletas lastele, et rahva laulud ja ennemuistised jutud pat ei pea olema! Sedá ei suutnud Pöllupapi sūda pikemalt fannatada, tema läks ühel pääwal oma langu Möistandile ja ütles jársku: „Sina, kui wallawanem, pead foolmeistri efsiteelt tagosi wiima, nōnda ei tohi meie wassa objad lauemine edasi minna, sin peab abi tehtama j. n. e. Ühe teise mehele oleks Peeter niisugust jutu ehk pahaks pannud, oga wana languga oli teine lugu; tema muidune igapidi laitmata olemine ja helde sūda wäestie ja hädaliste wästa tegid, et temale pahaks ei pandub, mis mitu teisi ei oleks tobtind rääkida. Pöllupapi wagadus tuli tema lapselikust südamest, ja ei olnud kui mitmel teistel üks ümberwõetud sōba, midga töökset kõmed kinni sateti. Tema oli muidu osav pölluharija, majaperemees ja objade tallitaja, oga mis neist igapääwastest lõddest mōõda läksid, seal nähti tema mõistuse piired wāga fisisad, mis wāhem temale, kui tema kaswatasatele jūks tuleb panna. Tema arvamist ja soorimist mōõda oleksivad fölk inimesed temaga ühel wermil pidanud mõtsema. Et maaismas objad edasi läbawad ja midagi endise poika seisma ei jää: tegi temale sūdame walu ja sundis teda sagedasti oksama, et Jumal api tuleks asju parandama! Sellepärast tegid, kuda ülemal kuulsume, foolmeistri uendused temale tuiska ja orwas tema neid õwalikus märtideks, et viimne pääw juba tulemas. „Koo-